

പുഴ സ്വന്തം പേര് തിരിച്ചറിയുന്നു

ദാജി

പുജ്യശ്രീ ബാബുജി മഹരാജിന്റെ

127മത് ജന്മവാർഷികഘോഷത്തോടനുബന്ധിച്ച്
നൽകിയ സന്ദേശം

പുഴ സ്വന്തം പേര് തിരിച്ചറിയുന്നു

ഭയത്തിന്റെ ഊർജ്ജമെങ്ങനെയാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി മാറുന്നത്

പ്രിയ സുഹൃത്തുക്കളേ,

കറച്ചു വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപ്, യുവതിയായാരു സഹോദരി, രാവിലെ നടന്ന സത്സംഗത്തിനുശേഷം എന്നെ കാണാൻ വന്നു. വർഷങ്ങളായി അവർ ആത്മാർത്ഥതയോടെ പരിശീലിച്ചിരുന്നു. അവരോടു ബന്ധപ്പെടുന്നവർക്കും ചുറ്റുമുള്ളവർക്കുമെല്ലാം അവരിൽ പ്രകടമായിരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നിഷ്ക്രിയത്വമോ നിസ്സംഗതയോ അല്ലാത്ത, സജീവമായൊരു സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ മയപ്പെടലും, ആഴപ്പെടലും, നിശ്ശബ്ദതയുമായിരുന്നു അവരിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. എന്നിട്ടും, പ്രത്യേകതരം ആശയക്കുഴപ്പം അവരുടെ മുഖത്ത് പ്രകടമായിരുന്നു; വാക്കുകളാൽ വിവരിക്കാനാവാത്ത ഒന്നിന്റെ ഓരത്ത് നിൽക്കേണ്ടിവരുമ്പോഴുണ്ടാവുന്ന അവസ്ഥ.

“ദാജി, ഇന്ന് ധ്യാനത്തിൽ വളരെ അസാധാരണമായൊരു കാര്യമുണ്ടായി,” അവർ എന്നോട് പറഞ്ഞു.” എന്നിലുള്ള ഭയമവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. പരിചിതമായ പിരിമുറുക്കം എനിക്ക് തിരിച്ചറിയാനായി. എന്നാൽ, ഇത്തവണ അതിനെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനോ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനോ ശ്രമിക്കാതെ അതിനെ ഞാൻ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിരീക്ഷണം തുടരവേ, ഭയമെന്നത് തീവ്രാഭിലാഷമായി എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടു. വ്യത്യസ്തമായ മുഖമുള്ള ഒരേ വസ്തുവാണെന്നാണെനിക്ക് തോന്നിയത്. അത് സാധ്യമാണോ? ഞാനങ്ങിനെ സങ്കൽപ്പിച്ചതാണോ?” അവർ തുടർന്ന് പറഞ്ഞു.

അതവരുടെ സങ്കല്പമായിരുന്നില്ല. ജ്ഞാനികളായ ഗുരുക്കന്മാർ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ വ്യക്തമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്ന സത്യം ഇവർക്ക് ഒരു സിറ്റിങ്ങിൽ വെളിപ്പെട്ടു. ഭയം അത്യധികം അസൂയയോടെ കാവൽ നിൽക്കുന്നുവെന്ന രഹസ്യം അവർക്ക് വെളിവാവി. ആത്മാവിനുപുറത്തുനിന്നും വരുന്നതല്ല അത്, ആത്മാവിന്റെ തന്നെ ഉറർജ്ജത്തിൽനിന്നും ഉത്പന്നമാവുന്നതാണത്, പക്ഷേ, ദിശ തിരിഞ്ഞാണെന്നുമാത്രം.

ജനുവരി - ഫെബ്രുവരിയിൽ നടന്ന ബസന്ത് ഭണ്ഡാരയുടെ ഭാഗമായി ലഭിച്ച സന്ദേശ പരമ്പരയിൽ നമ്മൾ ഒരേയൊരു ചോദ്യമാണ് ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്: വരാനിരിക്കുന്ന ജീവിതം അറിഞ്ഞ് ജീവിക്കുന്നതിന് ഒരു സാധകനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതെന്താണ്? ശേഷം, നമ്മൾ ഏഴ് നിഴലുകളിലൂടെ കടന്നുപോയി: ആഗ്രഹത്തിന്റെ വിഭജനം, ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ഉറക്കം, സംശയത്തിന്റെ നാശം, മിഥ്യാഭിമാനത്തിന്റെ അദൃശ്യമായ പരിധി, അസൂയയുടെ കടമെടുത്ത മുറിവ്, മുൻവിധിയുടെ നിറമുള്ള ഗ്ലാസ്, ഒടുവിൽ, മറ്റെല്ലാത്തിലും ആന്തരികമായി ഒളിഞ്ഞിരുന്ന ഭയം - ഏഴാമത്തെ വിഷമായിട്ടല്ല, മറിച്ച് ആദ്യത്തേതായി; അലമാരയിലുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം ധരിച്ചുകൊണ്ട്. അപ്പോൾ, നമ്മളൊരു തുറന്ന കവാടത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു.

വളർച്ചപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ പടിവാതിൽ താണ്ടുന്നതിനുമുൻപ് ഒരു നിമിഷം ഇവിടെ നിലയുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ യുവതി യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടെത്തിയതെന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നു. മുൻപ് ലഭിച്ച സന്ദേശങ്ങളിൽ, തടസ്സങ്ങളാവാൻ സാധ്യതയുള്ളതെന്ന് നാം തീർപ്പുകൽപ്പിച്ചവയേയും, ഇനി നാം വളർത്തിയെടുക്കാൻ പോകുന്ന എല്ലാത്തിനേയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണി (ഉത്തരം), അവർക്ക് ക്ഷണദർശനമായിലുണ്ട്. അവർക്ക് വെളിപ്പെട്ട ഗ്രാണി പുതിയതൊന്നുമല്ല താനും. ഇക്കാലമത്രയും അതവിടെയുണ്ടായിരുന്നു; യഥാർത്ഥത്തിൽ അതെന്താണോ, അത് തിരിച്ചറിയപ്പെടാനായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

വരാനിരിക്കുന്ന ജീവിതം അറിഞ്ഞ് ജീവിക്കുന്നതിന് ഒരു സാധകനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതെന്താണ്? ശേഷം, നമ്മൾ ഏഴ് നിഴലുകളിലൂടെ കടന്നുപോയി: ആഗ്രഹത്തിന്റെ വിഭജനം, ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ഉറക്കം, സംശയത്തിന്റെ നാശം, മിഥ്യാഭിമാനത്തിന്റെ അദ്വൈതമായ പരിധി, അസൂയയുടെ കടമെടുത്ത മുറിവ്, മുൻവിധിയുടെ നിറമുള്ള ഗ്ലാസ്, ഒടുവിൽ, മറ്റൊരാളിൽപ്പോലും ആന്തരികമായി ഒളിഞ്ഞിരുന്ന ഭയം - ഏഴാമത്തെ വിഷമായിട്ടല്ല, മറിച്ച് ആദ്യത്തേതായി; അലമാരയിലുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം ധരിച്ചുകൊണ്ട്. അപ്പോൾ, നമ്മളൊരു തുറന്ന കവാടത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു.

ആത്മാവിന് നേരത്തേ അറിയാമായിരുന്ന വാക്ക്

ഈ ത്രാണിയെ വ്യക്തമാക്കുന്ന സംസ്കൃത പദം ശ്രദ്ധയാണ്. 'വിശ്വാസം' എന്നതിനെ ലളിതമായി, സാധാരണ പരിഭാഷപ്പെടുത്താറുണ്ട്. എങ്കിലും, അതിന്റെ ആഴത്തിലുള്ള അർത്ഥം വിശകലനം ചെയ്യുന്നത് പ്രയോജനപ്പെടും. രണ്ട് മൂലരൂപങ്ങളുടെ സംയോജനത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായ വാക്കാണിത്. 'ശ്രദ്' എന്നത് ഹൃദയത്തിന്റെ തിരിച്ചറിവിന്റെ (ആന്തരിക ബോധ്യം) ആന്തരിക സ്ഥാനമാണ് - മനസ്സ് ആലോചിച്ചുറപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ, എന്തെങ്കിലും വസ്തുത യഥാർത്ഥ്യമെന്ന് അറിയുന്ന നമ്മിൽ ആന്തരികമായുള്ള ഇടം. 'ദ്ധ' എന്ന രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം സ്ഥാപിക്കുക, ഉറപ്പിക്കുക എന്നർത്ഥം. "വിശ്വാസം" എന്നതിന് സാധാരണഗതിയിൽ നൽകാറുള്ള അർത്ഥത്തിനപ്പുറം മറ്റൊന്ന്, അവ രണ്ടും ചേർന്ന്, നമുക്ക് നൽകുന്നു: ഹൃദയത്തെ എവിടെയെങ്കിലും ഉറപ്പിക്കുക, യഥാർത്ഥമായതിൽ നമ്മളെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക.

ഒരഭിപ്രായം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുപോലെ, നാം ശ്രദ്ധ തിരഞ്ഞെടുക്കാറില്ല. മറിച്ച്, ഒരു കോമ്പസ് സൂചി വടക്ക് ദിശ കണ്ടെത്തുന്നതുപോലെയാണ് അത്

രണ്ട് മൂലരൂപങ്ങളുടെ സംയോജനത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായ വാക്കാണിത്. ‘ശ്രദ്ദ്’ എന്നത് ഹൃദയത്തിന്റെ തിരിച്ചറിവിന്റെ (ആന്തരിക ബോധ്യം) ആന്തരിക സ്ഥാനമാണ് - മനസ്സ് ആലോചിച്ചുറപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ, എന്തെങ്കിലും വസ്തുത യഥാർത്ഥ്യമെന്ന് അറിയുന്ന നമ്മിൽ ആന്തരികമായുള്ള ഇടം. ‘ദ്ധ’ എന്ന രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം സ്ഥാപിക്കുക, ഉറപ്പിക്കുക എന്നർത്ഥം. “വിശ്വാസം” എന്നതിന് സാധാരണഗതിയിൽ നൽകാറുള്ള അർത്ഥത്തിനപ്പുറം മറ്റൊന്ന്, അവ രണ്ടും ചേർന്ന്, നമുക്ക് നൽകുന്നു: ഹൃദയത്തെ എവിടെയെങ്കിലും ഉറപ്പിക്കുക, യഥാർത്ഥമായതിൽ നമ്മളെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക.

ഉണ്ടാകുന്നത്; തർക്കത്തിലൂടെയല്ല, തിരിച്ചറിവിലൂടെ. നാം വെച്ചുപുലർത്തുന്ന ഒരു വിശ്വാസമല്ല ഇത്, മറിച്ച് നാം നിലയുറപ്പിച്ച ഭൂമിയാണ്.

ഭയമെന്നത് വിശ്വാസത്തിന് വിപരീതമായതല്ല

യുവതിയുന്നയിച്ച ചോദ്യത്തിലേക്ക് നമുക്ക് തിരിച്ചു പോകാം; തീർത്തും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് അവർ കണ്ടെത്തിയത്. വ്യത്യസ്തമായ മുഖങ്ങളുള്ള ഒരേ വസ്തുവായിട്ടാണ് ഭയവും തീവ്രാഭിലാഷവും അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടത്. അവരറിഞ്ഞത് ശരിയായിരുന്നു, ആലങ്കാരികമായിട്ടല്ല, ഘടനാപരമായി.

ഭയമെങ്ങിനെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്? ഒരു ഭീഷണി/മുന്നറിയിപ്പ്, യഥാർത്ഥമെന്നോ ഒഴിവാക്കാനാവാത്തതെന്നോ മനസ്സ് കരുതുവോൾ ഭയമുയരുന്നു, ഉദ്ദേശപൂർവ്വമല്ലാത്ത ചിന്തകളുടെ പരിധിക്കു താഴെയാണുയരുന്നത്. ശരീരം വലിഞ്ഞു മുറുകുന്നു, സാങ്കല്പിക

ദുരന്തത്താൽ തീരുമാനങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു. ഒഴിവാക്കുന്നതിനും, സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനുമായി ഊർജ്ജം ചിലവാക്കപ്പെടുന്നു. ദീർഘമായ ആന്തരിക ബോധ്യത്തിനായുള്ള അതേ ശേഷിയും, തെളിയിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുൻപേ തന്നെ എന്തെങ്കിലും യഥാർത്ഥമാണെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കാനുള്ള അതേ കഴിവുമുള്ള 'ശ്രദ്ധ'യുടെ ഘടനയ്ക്ക് സമാനമാണ് ഇത്. ഏക വ്യത്യാസം ദിശയാണ്. ശ്രദ്ധയിൽ, ഹൃദയം യഥാർത്ഥ്യത്തിനു നേരെ അഭിമുഖമായി നിലയുറപ്പിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഭയഭരിതമാവുമ്പോൾ ഹൃദയം ഭീഷണികൾക്ക് വശംവദമാവുന്നു.

ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയാൽ, ഭയം ശ്രദ്ധയുടെ എതിരാളിയല്ല എന്നറിയാനാവും, പ്രവാസത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധയാണത്. പിന്തിരിപ്പിക്കപ്പെട്ട, വികാസത്തിന് പകരം സങ്കോചത്തിലേക്ക് വഴിതിരിക്കപ്പെട്ട ആത്മാവിന്റെ ബോധ്യപ്പെടാനുള്ള കഴിവാകുന്നു ഇത്. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ യഥാർത്ഥ ആത്മീയ പാരമ്പര്യങ്ങളും നിർഭയത്വത്തെ, ഒരു ആന്തരിക ശത്രുവിനെ അടിച്ചമർത്തലായിട്ടല്ലാതെ, സ്വന്തം വീട്ടിലേക്കുള്ള മടങ്ങിവരവായി കണക്കാക്കുന്നത്. ഒടുവിൽ അർഹമായ ദിശ കണ്ടെത്തിയ, എക്കാലവും നമ്മുടേതായിരുന്നൊരു ഊർജ്ജത്തിന്റെ തിരിച്ചുവരവാണ്.

“ദ്വിതീയാദ് വൈ ഭയം ഭവതി” “രണ്ടാമതൊരു (വേറിട്ടൊരു) അസ്തിത്വത്തിൽ നിന്നാണ് ഭയമുണ്ടാവുന്നത്” - ബ്രിഹദാരണ്യകോപനിഷത്, പൃഥ്വിലൈ താക്കോലെന്നനിലയിൽ ഒരു സൂചന തരുന്നുണ്ട്. ദ്വന്ദ്വഭാവമാണ് ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ടാം അസ്തിത്വം; ധ്രോതസ്സിൽനിന്നും വേർപെട്ടനിൽക്കുന്ന അനുഭവം. അതുകൊണ്ട്, വേറിട്ടനിൽക്കുന്ന അനുഭവത്തിൽനിന്നാണ് ഭയമുയരുന്നത്. ആത്മാവ് ധ്രോതസ്സുമായുള്ള ബന്ധം മറക്കുമ്പോൾ, സങ്കുചിതമായ, ഒറ്റപ്പെട്ടുപോയ അഹത്തെയത് സംരക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങും. ആ സംരക്ഷണം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്, തികച്ചും മനുഷ്യസഹജമാണത്. മാത്രമല്ല, ആത്മാവിനെ അതിന്റേതായ ഗൃഹത്തിലേക്കുള്ള വഴി കണ്ടെത്തുന്നതിൽ നിന്ന് തടയുന്നതും കൃത്യമായി അതുതന്നെയാണ്. കാറ്റിനെ തടയുന്നതിനൊപ്പം വെളിച്ചത്തെയും തടയുന്ന ഒരു കോട്ട പോലെയാണിത്.

ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയാൽ, ഭയം ശ്രദ്ധയുടെ എതിരാളിയല്ല എന്നറിയാനാവും, പ്രവാസത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധയാണത്. പിന്തിരിപ്പിക്കപ്പെട്ട, വികാസത്തിന് പകരം സങ്കോചത്തിലേക്ക് വഴിതിരിക്കപ്പെട്ട ആത്മാവിന്റെ ബോധ്യപ്പെടാനുള്ള കഴിവാകുന്നു ഇത്. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ യഥാർത്ഥ ആത്മീയ പാരമ്പര്യങ്ങളും നിർഭയത്വത്തെ, ഒരു ആന്തരിക ശത്രുവിനെ അടിച്ചമർത്തലായിട്ടല്ലാതെ, സ്വന്തം വീട്ടിലേക്കുള്ള മടങ്ങിവരവായി കണക്കാക്കുന്നത്. ഒടുവിൽ അർഹമായ ദീശ കണ്ടെത്തിയ, എക്കാലവും നമ്മുടേതായിരുന്നൊരു ഊർജ്ജത്തിന്റെ തിരിച്ചുവരവാണ്.

ഒരു കുട്ടിക്ക് തന്റെ വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴി നഷ്ടപ്പെടുവെന്ന് അറിയാവുന്ന ഒരു രക്ഷിതാവിന്റെ ആർദ്രതയോടെയാണ് ബാബുജി ഇതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചത്. നിങ്ങൾ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ഭയം നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിലെ ഒരു പോരായ്മയല്ല, മറിച്ച് അതിന്റെ ഉറവിടത്തിൽ നിന്നുള്ള അകലത്തോടുള്ള ആത്മാവിന്റെ പ്രതികരണമാണത്. ഉത്കണ്ഠയുടെ മുഖംമൂടി ധരിച്ച ഗൃഹാതുരത്വമാണ് അത്. ഗൃഹാതുരത്വത്തിനുള്ള പ്രതിവിധി വാദമല്ല, മറിച്ച് എത്തിച്ചേരലിന്റെ അനുഭവമാണ്.

ഘൃദയം വിശ്രമിക്കുന്നിടത്ത് ജീവൻ ഒഴുകുന്നു

നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പരിചിന്തനത്തിന് ശേഷവും അത്തുതകരമായി നിലനിൽക്കുന്ന കൃത്യതയോടെ ഭഗവദ്ഗീത ഇത് പകർത്തുന്നു. പതിനേഴാം അധ്യായത്തിൽ കൃഷ്ണൻ പറയുന്നു, “യോ യച്ഛ്രദ്ധാഃ സ ഏവ സഃ”, അതായത്, “ഒരു വ്യക്തിയുടെ ശ്രദ്ധ എന്തിലാണോ ആ വ്യക്തി അതായിത്തീരുന്നു.” ഈ വാക്കുകൾ സാവധാനം വായിക്കാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചല്ല അവ സംസാരിക്കുന്നത്; നിങ്ങളുടെ

നിങ്ങൾ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ഭയം നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിലെ ഒരു പോരായ്മയല്ല, മറിച്ച് അതിന്റെ ഉറവിടത്തിൽ നിന്നുള്ള അകലത്തോടുള്ള ആത്മാവിന്റെ പ്രതികരണമാണത്. ഉത്കണ്ഠയുടെ മുഖംമൂടി ധരിച്ച ഗൃഹാതുരത്വമാണ് അത്. ഗൃഹാതുരത്വത്തിനുള്ള പ്രതിവിധി വാദമല്ല, മറിച്ച് എത്തിച്ചേരലിന്റെ അനുഭവമാണ്

ഏദയം എവിടെയാണ് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്, നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളി വിശ്വസിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് അവ സംസാരിക്കുന്നത്. ഏദയം അതിന്റെ അഗാധതലത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത് ജീവിതത്തിന്റെ ദിശയെ മാത്രമല്ല, ആത്മാവിന്റെ സത്തെയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന വാദം സമൂലമാണ്.

ഇത് ഗൗരവമുള്ളതും വിമോചനം നൽകുന്നതുമാണ്. ഗൗരവത്തിന് കാരണം, നമ്മൾ ജീവിക്കുന്ന ജീവിതം നമ്മൾ ഏറ്റവും ആഴത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിന്റെ പ്രകടനമാണ് എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം: നമ്മൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതല്ല, മറിച്ച് ഏദയം നിശബ്ദമായും സ്ഥിരമായും വിശ്വസിക്കുന്നതിന്റെ പ്രകടനമാണ്. ശ്രദ്ധ ഭയത്തിൽ അടിസ്ഥിതമാണെങ്കിൽ, ജീവിതം സംരക്ഷണത്തിലും ഒഴിവാക്കലിലും ഊന്നിയതായിരിക്കും. ആവശ്യമായ മാറ്റം, ഓരോ പ്രവൃത്തിയും ഓരോ ചിന്തയും മാറ്റിയെഴുതുക എന്ന ശ്രമകരമായ ജോലിയല്ല എന്നതിനാൽ അത് നമ്മെ മോചിപ്പിക്കുന്നതാണ്. “എന്റെ ഏദയം എവിടെയാണ് വിശ്രമിക്കുന്നത്? ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ദിശ അതാണോ?” എന്ന് ചോദിക്കുന്നതിലെ അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റമാണിത്.

ശ്രദ്ധ മാറ്റുമ്പോൾ, ഏദയം ഭീഷണിയെ ആശ്രയിക്കുന്നതിന് പകരം സത്യത്തെ ആശ്രയിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ തുടർന്നുള്ളതെല്ലാം അതോടൊപ്പം മാറുന്നു. അത് ഒറ്റയടിക്കല്ല സംഭവിക്കുന്നത്, പരിശ്രമമില്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല, പക്ഷേ അത് സ്വാഭാവികമായാണ് സംഭവിക്കുക; കടലിൽ

എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു നദി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കേണ്ടതില്ലാത്തതുപോലെ.

നദിയും അതിന്റെ പേരും

2026 ഫെബ്രുവരി 2-ലെ വിഭജിക്കപ്പെട്ട ഹൃദയം എന്ന സന്ദേശം ഓർക്കുന്നുണ്ടല്ലോ? വിഭജന ശക്തിയായ ഭയം പോലും ഒരിക്കലും ഒരു നഷ്ടത്തുകയറ്റക്കാരനായിരുന്നില്ല, തെറ്റായ വഴിയിലൂടെ ഒഴുകുന്ന നദിയായിരുന്നുവെന്ന് കണ്ടെത്തിക്കൊണ്ടാണ് നമ്മൾ ഇത് ഇവിടെ പൂർത്തിയാക്കുന്നത്. ഒരു നദിക്ക് അതിന്റെ പേര് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

നമ്മുടെ യുവതി പുതിയതൊന്നും പഠിച്ചില്ല, പഴയ എന്തോ ഒന്ന് ഓർത്തടുത്തു. അവൾ കണ്ടെത്തിയ കഴിവ് എല്ലായിപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ അത് അവളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും ഭയമായി പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ, അത് അതിന്റെ യഥാർത്ഥ ദിശ നിശബ്ദമായും തിരിച്ചുപോകാനാവാത്ത വിധവും കണ്ടെത്താൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു, ആവശ്യമായിരുന്നത് അവൾ ചെയ്ത കാര്യം മാത്രമായിരുന്നു: നദിക്ക് അതിന്റെ പേര് മനസ്സിലാകുന്നതുവരെ അനങ്ങാതെ ഇരിക്കുക.

ശ്രദ്ധ പരിശ്രമം കൊണ്ട് നേടേണ്ട ഒന്നല്ല. യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തിൽ, അത് ആത്മാവിന്റെ ഓർമ്മയാണ്. നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ഉള്ളിലുള്ള എന്തോ ഒന്ന് ഇതിനകം തന്നെ സ്വഗൃഹത്തിലേക്കുള്ള ദിശ അറിയുന്നുണ്ട്. നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന വാഞ്ചര, അതിരാവിലെ ഉണ്ടാകുന്ന ആവേശം, ധ്യാനത്തിനു ശേഷമുള്ള നിശബ്ദത, പുറമേ നിന്ന് പൂർണ്ണമായി കാണപ്പെടുന്ന ജീവിതത്തോടുള്ള വിശദീകരിക്കാനാകാത്ത അതൃപ്തി എന്നിവയെല്ലാം തന്നെ ആത്മാവിന്റെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. അത് വിശ്വാസത്തിന്റെ ആദ്യകലാരൂപമാണ്, ഇതുവരെ പൂർണ്ണ വളർച്ചയെത്തിയിട്ടില്ല; പക്ഷേ സജീവമാണെന്നത് സംശയാതീതമാണ്..

ശ്രദ്ധ പരിശ്രമം കൊണ്ട് നേടേണ്ട ഒന്നല്ല. യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തിൽ, അത് ആത്മാവിന്റെ ഓർമ്മയാണ്. നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ഉള്ളിലുള്ള എന്തോ ഒന്ന് ഇതിനകം തന്നെ സ്വഗൃഹത്തിലേക്കുള്ള ദിശ അറിയുന്നുണ്ട്. നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന വാങ്മുഖം, അതിരാവിലെ ഉണ്ടാകുന്ന ആവേശം, ധ്യാനത്തിനു ശേഷമുള്ള നിശബ്ദത, പുറമേ നിന്ന് പൂർണ്ണമായി കാണപ്പെടുന്ന ജീവിതത്തോടുള്ള വിശദീകരിക്കാനാകാത്ത അതൃപ്തി എന്നിവയെല്ലാം തന്നെ ആത്മാവിന്റെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. അത് വിശ്വാസത്തിന്റെ ആദ്യകലാരൂപമാണ്, ഇതുവരെ പൂർണ്ണ വളർച്ചയെത്തിയിട്ടില്ല; പക്ഷേ സജീവമാണതെന്നത് സംശയാതീതമാണ്.

ഒരേ ധ്യാന ഘട്ടിൽ അടുത്തടുത്തായി ഇരിക്കുന്ന രണ്ട് ആളുകൾക്ക്, ഒരേ നിശബ്ദതയിൽ ഒരേ സംപ്രേഷണം ലഭിക്കുമ്പോൾ, ആ ഇരിപ്പിൽ നിന്ന് ഒരു ഉരുളക്കിഴങ്ങും ഒരു മുട്ടയും ഒരേ പാത്രത്തിൽ തിളച്ച വെള്ളത്തിൽ പാകം ചെയ്യുന്നത് പോലെ വ്യത്യസ്തമായി പുറത്തുവരാൻ കഴിയുമോ എന്നതും അത് എന്തായി പരിണമിക്കും എന്നതും നമ്മൾ അടുത്ത സന്ദേശത്തിൽ പരിശോധിക്കും.

സ്നേഹത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടും,
കമലേഷ്

പുണ്യശ്രീ ബാബുജി മഹരാജിന്റെ
127മത് ജന്മവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് നൽകിയ സന്ദേശം

നിങ്ങൾക്കായി കൂടുതൽ കാത്തിരിക്കുന്നു

കറച്ചുകൂടി ആഴത്തിൽ പരിശീലിക്കാൻ

ഹാർട്ട്ഫുൾനെസ് ആപ്പ്

തുടങ്ങാൻ ഒരു ശാന്തമായ സ്ഥലം

നിങ്ങളുടെ പരിശീലനം നിങ്ങളോടൊപ്പം കൊണ്ടുപോകൂ - സൗജന്യ ആപ്പ് ഡൗൺലോഡ് ചെയ്ത് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിഗത പരിശീലകനുമായി ബന്ധപ്പെടുക.

സൗജന്യ ഡൗൺലോഡ്. ദിവസേനയുള്ള പരിശീലനം. പരിശീലകൻ എപ്പോഴും ലഭ്യമാണ്.

Heartfulnessapp.org

മാസ്റ്റർ ക്ലാസുകൾ

വീട്ടിൽ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ പരിശീലിക്കുക

സൗജന്യമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന മൂന്ന് വീഡിയോ സെഷനുകളിലൂടെ ദാജിയിൽ നിന്നും റിലാക്സേഷൻ, ധ്യാനം, ശുദ്ധീകരണം, പ്രാർത്ഥന എന്നിവ പഠിക്കുക.

സൗജന്യ വിഡിയോകൾ. ദാജിയിൽ നിന്നും പഠിക്കുക. 3 ക്ലാസുകൾ.

Heartfulness.org/global/masterclass

റിട്രീറ്റ്

നിങ്ങൾക്കായി മാത്രമുള്ള സമയം

ബഹളങ്ങളിൽ നിന്ന് മാറി, എല്ലാം ആഴത്തിലാക്കുന്ന സമാധാനപരമായ ഒരു വാരാന്ത്യത്തിലേക്ക് കടക്കുക.

ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷം. ആഴമേറിയ പരിശീലനം. വാരാന്ത്യ താമസങ്ങൾ.

Heartfulness.org/global/retreat

ഹാർട്ട്സ്പോട്ട്സ്

നിങ്ങൾക്കടുത്തുള്ള സെന്ററുകൾ കണ്ടെത്തുക

നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും അടുത്തുള്ള ധ്യാന കേന്ദ്രം നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതിലും അടുത്താണ്, യാതൊരു ചെലവുമില്ലാതെ.

6000+ കേന്ദ്രങ്ങൾ. ഹാർട്ട്ഫുൾ കമ്മ്യൂണിറ്റി. സൗജന്യമായി സന്ദർശിക്കുക.

Heartspots.heartfulness.org

സൗജന്യ ആപ്പ് ഡൗൺലോഡ് ചെയ്യാൻ സ്റ്റാൻ ചെയ്യുക, ആവശ്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം അവിടെയുണ്ടാകും. ഒരു ഗൈഡഡ് സെഷനിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുക. പരിശീലനം നിങ്ങളിൽ അതിന്റേതായ താളം കണ്ടെത്തട്ടെ. ഉള്ളിലേക്കുള്ള യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നത് ഒരൊറ്റ, നിശ്ചല നിമിഷത്തിലാണ്.

heartfulness
purity weaves destiny